

simpelt hen besluttede at meddele tiltalefrafald i en sag, hvor en person også var blevet overfaldet, og hvor vedkommende så havde benyttet sig af sin peberspray.

Så mit spørgsmål er: Er det så ikke indirekte legitimt inden for det juridiske her i Danmark at bruge en peberspray – men vi vil bare ikke gå så langt som til fuldt offentligt at anerkende brugen heraf – når vi nu har set de her eksempler, hvor man jo vælger ikke at rejse sigtelse mod dem, der bruger peberspray?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Hans Kristian Skibby, at vi har en stram våbenlovgivning – og jeg har redegjort for, hvad begrundelserne er for det – og det mener jeg er helt, helt centralt at holde fast i.

Men som hr. Hans Kristian Skibby også antyder, er der jo muligheder for i gældende lovgivning, at man kan handle i nødværge. Hvis ens liv er truet, har man jo en mulighed for at forsvare sig, og sådan skal det naturligvis også være. Men derfra og så til at sige, at vi gør Danmark mere sikkert, hvis vi udstyrer borgerne med en masse våben, man kan angribe hinanden med, er der altså utrolig langt. Og jeg vil gerne sige til hr. Hans Kristian Skibby, at jeg synes, det er meget, meget problematisk, hvis man foreslår, at borgerne skal gå rundt og bære flere våben på sig lovligt.

En ting er, at det efter min opfattelse vil medvirke til, at der kommer flere konflikter, at der bliver en optrapning af konflikter, hvor man så trækker våben, men en anden ting er, at det bliver utrolig vanskeligt at retshåndhæve for politiet, for så vil det være tilladt for enhver at gå rundt med en peberspray, og dermed også så meget desto vanskeligere at håndtere, når der sker noget.

Så jeg må fastholde, at det forbud, der gælder i dag, mener jeg er meget, meget velbegrunderet, men med den lille åbning, at vi stadig væk må se på, om der skal være en undtagelse, for så vidt angår politiet.

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu overdramatiserer justitsministeren jo lidt ved at sige, at vi ligefrem skal udstyre borgerne med håndvåben – man kan kalde det, hvad man vil. Men altså, det er jo ikke det, der er spørgsmålet. Spørgsmålet drejer sig jo om den situation, hvor en dansker, en privat borger i Danmark føler sig truet; det kan f.eks. være en eks-

mand eller en nabo, man ikke er enig med, og så kunne man måske godt føle sig truet.

Der er nogle mennesker, der bliver truet, uden at det bliver politianmeldt i Danmark. Det har vi da set flere eksempler på. Så er der vel ikke noget forgjort i, at man vurderer: Er jeg truet, føler jeg mig truet? Og hvis man føler sig truet, kunne man måske vælge at gå ud og anskaffe sig en peberspray, som man så kunne bruge, hvis man blev overfaldet efterfølgende. Det er jo ikke det samme som ligefrem at udstyre alle borgere med de her håndvåben, som der blev sagt.

Så jeg vil gerne stille spørgsmålet endnu en gang til justitsministeren: Vi har set nogle tilfælde, bl.a. i Sønderborg og i Esbjerg politikredse, hvor man enten vælger ikke at rejse sigtelse eller vælger at frafalde sigtelse, og der bliver brugt som argumentation, at det var nødværge, men er det ikke det samme som at legalisere det indirekte, altså, at folk sådan set godt må bruge det, hvis de bliver truet, men de må bare ikke købe det?

Kl. 13.40

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, jeg vil fastholde over for hr. Hans Kristian Skibby, at det er ulovligt at anvende peberspray, og det er ikke til diskussion.

Om de konkrete sager må jeg sige, at det i hvert fald ikke er nogen, jeg er forberedt til at gå ind i en dybere drøftelse af her i Folketingssalen. Nu kommer hr. Hans Kristian Skibby med et eksempel, og det synes jeg faktisk er utrolig godt at bruge som udgangspunkt for den debat, vi har her i dag. Jeg er jo vant til, at hr. Hans Kristian Skibby og jeg er enige om mange ting, og derfor er jeg også ked af, at vi ser så forskelligt på den her sag. I det eksempel, hr. Hans Kristian Skibby kommer med, er der en kvinde, der føler sig truet, og hun køber sig så en peberspray, hvis nu eksmanden skulle møde op. Nu viser det sig, at det ved eksmanden godt, så han har også en peberspray med. Hvad sker der så? Hun trækker pebersprayen, men han er hurtigere, og så er det ham, der først sprøjter på hende.

En sådan situation vil jo med større sandsynlighed ske, hvis det er sådan, at det er tilladt for begge parter at gå ud og købe en peberspray. Tilbage står altså, at der lige pludselig er to mennesker, der værgeløst bliver angrebet og kan få men af det, og man har ikke løst nogen konflikter. Derfor er min pointe, at det at give noget som et forsvarsvåben uvægerlig betyder, at det